

om den Bestemmelse, at man skal tage op til Revision Afsnittet om, hvor stor en Del af Byggelaanene der skal forrentes, og med hvilken Rente den skal forrentes. Dette, som vi fra vor Side modsatte os i 1920, men som desværre den Gang blev vedtaget, fik vi strøget i Fjor til Held for de Mennesker, der skal bruge Loven. Nu ved disse Mennesker altsaa, at de skal svare Rente af 6 000 Kr. og ikke af mere, og jeg forstaar ikke, hvorfor de ærede Forslagsstillere vil stille disse Mennesker ugunstigere, saaledes at de maaske om 5 Aar kan komme til at skulle svare Rente af Laan paa 12 000 Kr. eller 10 000 Kr. Vi vil modsætte os dette Tilbageskridt i denne Lovgivning, som vi i øvrigt ikke skøtter videre om.

Yderligere foreslaar Socialdemokratiet, at Afdragsprocenten i Stedet for 1 pCt. skal være $\frac{1}{2}$ pCt., det vil sige, at man i Stedet for, som Forholdet nu er, at kunne blive færdige med Afdragene i Løbet af 80 Aar først kan være færdig om 160 Aar eller deromkring. Jeg finder rigtignok, at det er at gaa lidt for vidt, thi om 160 Aar vil der vist ikke være ret mange Stumper tilbage af de Bygninger, der opføres nu. I alt Fald har man hidtil regnet disse Bygningers Levealder til 100 Aar eller deromkring, og bliver det samme Tilfældet i Fremtiden, vil det altsaa betyde, at der skal betaales Afdrag paa Byggesummen for Bygninger, som ikke eksisterer mere.

Saa er der endelig i § 7 foreslaaet Bestemmelser om Tilstaaelse af Suppleringslaan. De er af den Art, at jeg paa det bestemteste maa fraraade dem. Det er ogsaa noget nyt, det stod ikke i det radikale Lovforslag, men det er Bestemmelser, som vil kunne faa stor Betydning for Statskassen og for Jordfonden. Naar en Mand har faaet et saadant Hus i Eje og efter et vist Antal Aars Forløb afhænder det til Mennesker, som han af Jordlovsudvalget har faaet Lov at afhænde det til, saa skulde denne nye Mand kunne opnaa Tillægslaan indtil Forskellen imellem det resterende Laan og Bygningernes Værdi efter foretagen Vurdering af Amtskommissionen. Dette vil være overordentlig farligt, og vi fra vor Side maa paa det bestemteste fraraade det. Endelig savnes ogsaa den Bestemmelse, som blev indsat i Loven, at man kun 3 Gange i Løbet af disse 15 Aar skal have Omvurderinger. Det var en af de Bestemmelser, som gjorde, at Partiet Venstre den Gang sluttede sig til Lovforslaget. Det var, om jeg saa maa sige, de Radikales Betaling for Venstres Tilslutning, at de gik med til, at disse Omvurderinger kun skulde finde Sted 3 Gange

i Løbet af 15 Aar. Venstre holdt paa, at naar disse 3 Omvurderinger havde fundet Sted, skulde man gaa til nye Overvejelser om, hvorvidt man skulde fortsætte hermed.

Skønt der altsaa er nogle enkelte Lyspunkter i dette Forslag, som vi kunde tænke os at tiltræde for overfor de Mennesker, der ikke selv kan se det, at klarlægge, at det er et Fæsteforhold og ikke et Ejendomsforhold, de gaar ind til, maa vi dog fraraade det, idet vi anser det for nødvendigt, at vi inden længe kommer til en gennemgribende Reform af den hele Jordlovgivning, som er blevet mere og mere forvirrende for de Folk, der skal anvende den. Vi mener, at det danske Folk har Krav paa, at der kommer en enkel og klar Lovgivning paa dette Omraade, som tilkendegiver, paa hvilke Betingelser Folk kan komme i Besiddelse af Jord ved Statens Hjælp. For Tiden er der saa mange Love, hvori man skal søge disse Oplysninger, at det er i højeste Grad forvirrende for Befolkningen.

Med disse Udtalelser skal jeg paa mit Partis Vegne erklære, at vi maa modsætte os de to Lovforslags Gennemførelse.

Niels Frederiksen: Om de to foreliggende Lovforslag udtalte den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Olufson), at det var nye Tanker og nye Ideer, man fra Socialdemokratiets Side her fremsatte, der sikkert en Gang i Fremtiden vilde sejre. Den højtærede Landbrugsminister mente, at disse Forslag sigtede til eller vilde have den Virkning at føre Forholdene helt tilbage til Middelalderen og dens Landbrugsforhold. Ingen af Delene er rigtigt. Den ærede Ordfører maa huske, at næsten tilsvarende Lovforslag er enten vedtaget eller har været drøftet her i Tinget Gang paa Gang. De Afvigelser, der i den Henseende findes, skal jeg senere omtale, og jeg vil kun overfor den højtærede Landbrugsministers Kritik af Forslaget sige, at jeg tror, at den Mængde, der i Statsfæstetiden gik paa Danmarks Veje, sikkert ikke saa meget gik der paa Grund af Fæsteforholdene; de gik der navnlig paa Grund af Hovertjenesten og fremfor alt Fællesdriften. Den knugede og baandlagde den enkeltes Initiativ meget, meget mere end selve Brugsforholdet.

Om Lovforslaget angaaende Erhvervelse af Jord til Oprettelse af Husmandsbrug vil jeg sige følgende: Mit Parti kan give dette Forslag sin Tilslutning og Støtte i Henhold til vor Stilling tidligere. Dette Forslag adskiller sig fra det, der i sin Tip blev fremsat af den radikale Regering, paa